અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

કાર્યપાલક ઈજનેર ઝેડ.પી. એન્જિ. ડિવિ. અને અન્ય

વિ.

દિગંબર રાવ

૨૭ સપ્ટેમ્બર, ૨૦૦૪

[એન. સંતોષ હેગડે અને એસ.બી. સિંહા, જેજે.]

શ્રમ કાયદા :

ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ :

રેસ જ્યુડિકેટા—સિદ્ધાંતો—તેની લાગુ પડવાની ક્ષમતા—એક ઔદ્યોગિક ન્યાયનિર્ણયને—કામદારોએ તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટે અને તેમની સેવાઓ બંધ ન કરવાના નિર્દેશ માટે હાઇકોર્ટ સમક્ષ રિટ અરજી દાખલ કરી, જે ફગાવી દેવામાં આવી—ત્યારબાદ, કામદારોએ તેમની બરતરફીને પડકારતી

લેબર કોર્ટ સમક્ષ અરજી દાખલ કરી—તેની ટકવાપાત્રતા—ઠરાવ્યું : એ સુસ્થાપિત છે કે રેસ જ્યુડિકેટાનો સામાન્ય સિદ્ધાંત ઔધોગિક ન્યાયનિર્ણયને લાગુ પડે છે—રિટ અરજીમાં કરવામાં આવેલી દાદને સદર કામદારોની સેવાઓ સમાપ્ત કરવાના આદેશો સાથે સીધો સંબંધ હતો—કામદારો રિટ અરજી દાખલ કરતી વખતે સી.પી.સી. ના ઓર્ડર ૨ રૂલ ૨ અથવા તેને અનુરૂપ સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને તેમનો સમગ્ર દાવો રજૂ કરવા બંધાયેલા હતા—તેથી કામદારો રિટ અરજીમાં તેમના બરતરફીના આદેશોને પડકારવા માટે બંધાયેલા હતા—તેમણે તેમ કર્યું નહીં—આથી, તેમના બરતરફીના આદેશોને પડકારતી લેબર કોર્ટ સમક્ષ શરૂ કરાયેલી કાર્યવાહી રેસ જ્યુડિકેટાના સિદ્ધાંત હેઠળ બાધિત હતી—દીવાની કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૦૮, ઓર્ડર ૨ રૂલ ૨.

કલમ ૨(ઓઓ)(બીબી)—કામદારોની રોજગારી—સાબિતીનો બોજ—ઠરાવ્યું : માલિક પર રહેલો હતો.

કલમ ૨૫-એફ—છટણી—સેવાઓનું નિયમિતિકરણ—યોજના પૂર્ણ થવા પર કામદારોની સેવાઓ સમાપ્ત કરવામાં આવી—જોકે, લેબર કોર્ટે ૨૪૦ દિવસથી વધુ સમય સુધી કામ કર્યું હોવાના કારણે સદર કામદારોને પુનઃસ્થાપિત કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો, કલમ ૨૫-એફ ની જોગવાઈઓનું પાલન કરવું જરૂરી

હતું—તેની શુદ્ધતા—ઠરાવ્યું : એક વર્ષમાં માત્ર ૨૪૦ દિવસની સતત સેવા પૂર્ણ કરવી એ પોતે નિયમિતિકરણના આદેશ માટે નિર્દેશ આપવાનો આધાર હોઈ શકે નહીં—કામદારોનો એવો કેસ પણ ન હતો કે તેમની નિમણૂક પ્રવર્તમાન નિયમો અનુસાર કરવામાં આવી હતી—તેથી, તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટે કોઈ નિર્દેશ જારી કરી શકાય નહીં.

સહાનુભૂતિ અથવા લાગણી—શું અરજદારની તરફેણમાં આદેશ પસાર કરવા માટેનો આધાર છે—ઠરાવ્યું : ખાસ કરીને જ્યારે અરજદાર પોતાનો કાનૂની અધિકાર સ્થાપિત કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ ગયો હોય ત્યારે આધાર બની શકે નહીં—કોર્ટ સમક્ષ આવતી વ્યક્તિઓ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ દર્શાવતી વખતે, અદાલતો તે જ સમયે રોજગાર મેળવવા માટે લાંબી કતારમાં લાંબા સમયથી રાહ જોઈ રહેલી મોટી સંખ્યામાં પાત્ર વ્યક્તિઓ પ્રત્યે અસહાનુભૂતિશીલ બની શકે નહીં.

પ્રતિવાદી–કામદારો એક યોજનાના સંબંધમાં દૈનિક વેતન પર કામે રાખવામાં આવ્યા હતા. યોજના પૂર્ણ થવા પર તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી. પ્રતિવાદીઓએ તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણનો દાવો કરતી અને તેમની સેવાઓ બંધ ન કરવા માટે નિર્દેશ આપવા તેમજ ૨૪૦ દિવસની

સતત સેવા પૂર્ણ કર્યાની તારીખથી પગારના બાકી લેણાં ચૂકવવા માટે હાઇકોર્ટ સમક્ષ રિટ અરજી દાખલ કરી હતી. હાઇકોર્ટના સિંગલ જજે જોયું કે પ્રતિવાદીઓની સેવાઓ વાસ્તવમાં બંધ કરવામાં આવી હતી અને તેથી તેમણે રિટ અરજી ફગાવી દીધી. ડિવિઝન બેંચે રિટ અપીલ ફગાવી દીધી.

ત્યારબાદ, પ્રતિવાદીઓએ તેમની બરતરફીના આદેશોને પડકારતી લેબર કોર્ટ સમક્ષ અરજીઓ દાખલ કરી. લેબર કોર્ટે એ આધારે બરતરફીના આદેશો રદ કર્યા કે પ્રતિવાદીઓએ ૨૪૦ દિવસથી વધુ સમય કામ કર્યું હોવાથી, ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ ની કલમ ૨૫–એફ ની જોગવાઈઓનું પાલન કરવું જરૂરી હતું. હાઇકોર્ટે અપીલકર્તા–માલિક દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી રિટ અરજી ફગાવી દીધી. આથી આ અપીલ.

પ્રતિવાદીઓ વતી એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પ્રસ્તુત કેસમાં રેસ જ્યુડિકેટાનો સિદ્ધાંત લાગુ પડતો નથી કારણ કે રિટ અરજીઓમાં પ્રતિવાદીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી માંગણી તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટેની હતી, જ્યારે લેબર કોર્ટ સમક્ષ બરતરફીના આદેશોની કાયદેસરતા કે અન્યથા બાબત પર પ્રશ્ન ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો અને પ્રતિવાદીઓ ચાલીસ વર્ષની વય વટાવી

ચૂક્યા હોવાથી, આ કોર્ટે સહાનુભૂતિપૂર્વકનો અભિગમ અપનાવવો જોઈએ અને વિવાદિત ચુકાદાઓમાં દખલ કરવી જોઈએ નહીં.

અપીલ મંજૂર કરતાં, કોર્ટે

ઠરાવ્યું : ૧.૧. જોકે રિટ અરજીમાં પ્રતિવાદીઓની મુખ્ય દલીલ તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટેની હતી પરંતુ તેમણે તેમની સેવાઓ બંધ ન કરવા તેમજ સપ્ટેમ્બર ૧૯૯૬ પછીના પગારના બાકી લેણાં ચૂકવવા, ૨૪૦ દિવસ પૂર્ણ કર્યાની તારીખથી પગારનો તફાવત અથવા બાકી લેણાં ચૂકવવા અને નિયમિત કર્મચારીઓને લાગુ પડતા તમામ સેવાકીય લાભો જેવા કે સિનિયોરિટી, પ્રમોશન, ઈન્ક્રીમેન્ટ, ભથ્થાં વગેરે આપવા માટે મેન્ડામસની રિટ જારી કરવા અથવા નિર્દેશ આપવા માટે પણ પ્રાર્થના કરી હતી. [૭૨૩–એફ–જી]

૧.૨. સદર રિટ અરજીમાં ઉપરોક્ત દાદને તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરવાના આદેશો સાથે સીધો સંબંધ હતો. તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી અને તેઓ સેવામાં ચાલુ રહેવા માટે હકદાર ન હતા તેવું હકીકતલક્ષી તારણ કાઢવામાં આવ્યું હોવાથી, સદર કથિત બરતરફીના આદેશોની કાયદેસરતા કે અન્યથા

બાબત ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ હેઠળની કાર્યવાહીનો વિષય બની શકી ન હોત, તેનું કારણ એ છે કે જો પ્રતિવાદીઓ હાઇકોર્ટના ચુકાદાના આધારે તેમની સેવામાં ચાલુ રહેવા માટે હકદાર ન હતા, તો પાછલા વેતન સાથે તેમના પુનઃસ્થાપનનો પ્રશ્ન જ ઉપસ્થિત થતો ન હતો. [૭૨૩–જી–એચ; ૭૨૪–એ]

૨.૧. પ્રતિવાદીઓએ તેમની સેવાઓ સમાપ્ત થઈ ગઈ હોવાની સંપૂર્ણ જાણકારી સાથે હાઇકોર્ટનો સંપર્ક કર્યો હતો. તેઓ હજુ પણ સેવામાં હોવાનું દર્શાવવાના તેમના પ્રયાસને અવિશ્વસનીય ગણવામાં આવ્યો હતો અને હકીકત તરીકે એવું જણાયું હતું કે તેમની સેવાઓ અગાઉથી જ સમાપ્ત કરી દેવામાં આવી હતી. તેથી, પ્રતિવાદીઓ રિટ અરજી દાખલ કરતી વખતે દીવાની કાર્યરીતિ સંહિતા, ૧૯૦૮ ના ઓર્ડર ૨ રૂલ ૨ માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ અથવા તેને અનુરૂપ સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને તેમનો સમગ્ર દાવો રજૂ કરવા બંધાયેલા હતા. જે પાયા પર રિટ અરજીઓ આધારિત હતી તે જ ખોટો જણાયો હતો. આમ, હાઇકોર્ટ સમક્ષ સાચી હકીકતો રજૂ કરીને બરતરફીના તેમના આદેશોને પડકારવાની પ્રતિવાદીઓની ફરજ હતી. તેમણે તેમ કરવાનું પસંદ કર્યું નહીં. તેમણે યોગ્ય ફોરમ સમક્ષ બરતરફીના આદેશોની કાયદેસરતા કે અન્યથા બાબત અંગે દલીલ કરવા માટે કોર્ટની કોઈ પરવાનગી માંગી ન હતી કે મેળવી ન હતી. [૭૨૪–બી–ડી]

૨.૨. વધુમાં, તેઓ સેવામાં ચાલુ રહેવા માટે હકદાર હતા તેવી પ્રતિવાદીઓની દલીલ ખાસ કરીને નકારી કાઢવામાં આવી હતી. આ બાબતને ધ્યાને લેતાં, અપીલકર્તા દ્વારા તેમની સામે પસાર કરાયેલા બરતરફીના આદેશોને પડકારતી લેબર કોર્ટ સમક્ષ શરૂ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહી સંપૂર્ણપણે ગેરસમજભરી હતી. આવી દલીલ રેસ જ્યુડિકેટાના સિદ્ધાંત હેઠળ બાધિત હતી. એ સુસ્થાપિત છે કે રેસ જ્યુડિકેટાનો સામાન્ય સિદ્ધાંત ઔદ્યોગિક ન્યાયનિર્ણયને લાગુ પડે છે. [૭૨૪–ડી–ઈ]

પોંડિચેરી ખાદી એન્ડ વિલેજ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ બોર્ડ વિ. *પી. કુલોથંગન,* [૨૦૦૪] ૧ એસ.સી.સી. ૬૮, આધાર રાખવામાં આવ્યો.

વર્કમેન વિ. *બોર્ડ ઓફ ટ્રસ્ટીઝ ઓફ ધી કોચીન પોર્ટ ટ્રસ્ટ,* [૧૯૭૮] ૩ એસ.સી.સી. ૧૧૯ અને *પૂજારી બાઈ* વિ. *મદન ગોપાલ,* [૧૯૮૯] ૩ એસ.સી.સી. ૪૩૩, ટાંકવામાં આવ્યા.

૩. પ્રતિવાદીઓ કોઈ ચોક્કસ યોજના હેઠળ કામે રાખવામાં આવ્યા હતા તે સાબિત કરવાનો બોજ અપીલકર્તા ઓ પર હતો પરંતુ આવો બોજ મુક્ત કરવામાં આવ્યો હતો. [૭૨૫–ડી]

૪. એક વર્ષમાં ૨૪૦ દિવસની સતત સેવા પૂર્ણ કરવી એ પોતે નિયમિતિકરણના આદેશ માટે નિર્દેશ આપવાનો આધાર હોઈ શકે નહીં. પ્રતિવાદીઓનો એવો કેસ પણ નથી કે તેમની નિમણૂક પ્રવર્તમાન નિયમો અનુસાર કરવામાં આવી હતી. તેથી, તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટે કોઈ નિર્દેશ જારી કરી શકાય નહીં. [૭૨૫–જી–એચ; ૭૨૬–એ]

એ. ઉમરાણી વિ. *રજિસ્ટ્રાર, કોઓપરેટિવ સોસાયટીઝ,* (૨૦૦૪) ૬ સ્કેલ ૩૫૦ અને *પંકજ ગુપ્તા* વિ. *સ્ટેટ ઓફ જે એન્ડ કે,* (૨૦૦૪) ૭ સ્કેલ ૬૮૨, આધાર રાખવામાં આવ્યો.

૫. સહાનુભૂતિ અથવા લાગણી એ પોતે એવો આદેશ પસાર કરવાનો આધાર બની શકે નહીં કે જેના સંબંધમાં પ્રતિવાદીઓ કાનૂની અધિકાર સ્થાપિત કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ ગયા હોય. [૭૨૬–ડી–ઈ]

તેરી ઓટ એસ્ટેટ્સ (પી) લિ. વિ. *યુ.ટી. ચંદીગઢ,* [૨૦૦૪] ૨ એસ.સી.સી. ૧૩૦ અને *એ. ઉમરાણી* વિ. *રજિસ્ટ્રાર, કોઓપરેટિવ સોસાયટીઝ,* (૨૦૦૪) ૬ સ્કેલ ૩૫૦, આધાર રાખવામાં આવ્યો.

લાથમ વિ. *રિચાર્ડ જોહ્ન્સન એન્ડ નેફ્યુ લિ.,* [૧૯૧૧–૧૩] ઓલ ઈ.આર. ૧૧૭, ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો.

૬. કોર્ટ સમક્ષ આવતી વ્યક્તિઓ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ દર્શાવતી વખતે, અદાલતો તે જ સમયે રોજગાર મેળવવા માટે લાંબી કતારમાં લાંબા સમયથી રાહ જોઈ રહેલી મોટી સંખ્યામાં પાત્ર વ્યક્તિઓ પ્રત્યે અસહાનુભૂતિશીલ બની શકે નહીં. [૭૨૭–સી]

રામકૃષ્ણ કામત વિ. *સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક,* જે.ટી. (૨૦૦૩) ૨ એસ.સી. ૮૮, આધાર રાખવામાં આવ્યો.

દીવાની એપેલેટ હકુમત : સિવિલ અપીલ નં. ૧૧૬૪–૬૬/૨૦૦૨.

ડબલ્યુ.એ. નં. ૨૭૫૬–૫૭/૨૦૦૦ (એલ–ટીઈઆર) અને ડબલ્યુ.એ. નં. ૨૭૫૯/૨૦૦૦ (એલ–ટીઈઆર) માં કર્ણાટક હાઇકોર્ટના તારીખ ૯.૧૧.૨૦૦૦ અને ૨૦.૧૧.૨૦૦૦ ના ચુકાદા અને આદેશમાંથી.

અપીલકર્તાઓ વતી મલ્લિકાર્જુન રેડ્ડી, સંજય આર. હેગડે, અનિલ કે. મિશ્રા.

પ્રતિવાદીઓ વતી કે. મારુતિ રાવ અને જી. નરસિંહુલુ.

કોર્ટનો ચુકાદો નીચે મુજબ આપવામાં આવ્યો હતો :

એસ.બી. સિંહા, જે. : આ અપીલો બેંગલોર ખાતેની કર્ણાટક હાઇકોર્ટ દ્વારા અનુક્રમે રિટ અપીલ નં. ૨૭૫૬–૫૭/૨૦૦૦ અને ૨૭૫૯/૨૦૦૦ માં પસાર કરાયેલા તારીખ ૯.૧૧.૨૦૦૦ અને ૨૦.૧૧.૨૦૦૦ ના ચુકાદાઓ અને

આદેશોમાંથી ઉદ્ભવે છે, જેના દ્વારા અને જે હેઠળ સદર કોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા કેટલીક રિટ અરજીઓમાં પસાર કરાયેલા તારીખ ૧૪.૨.૨૦૦૦ અને ૧૫.૨.૨૦૦૦ ના આદેશો સામે અત્રેના અપીલકર્તાઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી અપીલો ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

હકીકતો :

પ્રતિવાદીઓ મૂળ રૂપે કર્ણાટક રાજ્યના ગુલબર્ગા જિલ્લામાં ગ્રામીણ ગરીબોના લાભાર્થે પીવાનું પાણી પૂરું પાડવા અને રસ્તાઓ બનાવવાના ઉદ્દેશવાળી 'ક્રિયા સ્કીમ' તરીકે જાણીતી યોજનાના સંબંધમાં દૈનિક વેતન પર કામે રાખવામાં આવ્યા હતા. રોજગાર કથિત રીતે વર્ષ ૧૯૯૩ માં શરૂ થયો હતો. પ્રતિવાદીઓની સેવાઓ ૧૯૯૬ માં સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી. તેમણે કર્ણાટક હાઇકોર્ટ સમક્ષ અન્ય બાબતોની સાથે એવી દલીલ કરતી રિટ અરજીઓ દાખલ કરી હતી કે તેઓ ઘણા વર્ષો સુધી કામ કરી ચૂક્યા હોવાથી નિયમિતિકરણ માટે હકદાર બન્યા છે. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે તેઓ હજુ પણ સેવામાં હતા. સદર રિટ અરજીઓમાં કરવામાં આવેલી માંગણીઓ જે આપણા હેતુ માટે સુસંગત છે તે નીચે મુજબ છે :

"ક) પ્રતિવાદી નં. ૨ અને ૩ ને અરજદાર નં. ૧ ની સેવા આસિસ્ટન્ટ એન્જિનિયરના પદ પર રૂ. ૨૦૫૦/– ના પગારધોરણમાં ભથ્થાં સાથે, અરજદાર નં. ૨ અને ૩ ની સેવા જુનિયર એન્જિનિયર તરીકે રૂ. ૧૫૨૦/– ના પગારધોરણ અને ભથ્થાં સાથે નિયમિત કરવા માટે નિર્દેશ આપતી મેન્ડામસની રિટ, હુકમ અથવા નિર્દેશ જારી કરવો.

ખ) અરજદારોની સેવા બંધ ન કરવા માટે મેન્ડામસ સ્વરૂપની રિટ, હુકમ અથવા નિર્દેશ જારી કરવો અને સપ્ટેમ્બર ૧૯૯૬ પછીના પગારના બાકી લેણાં ચૂકવવા તેમજ અરજદારોને ૨૪૦ દિવસ પૂર્ણ કર્યાની તારીખથી પગારનો તફાવત અથવા બાકી લેણાં ચૂકવવા અને નિયમિત કર્મચારીઓને લાગુ પડતા હોય તેવા સિનિયોરિટી, પ્રમોશન, ઈન્ક્રીમેન્ટ, ભથ્થાં વગેરે જેવા તમામ સેવાકીય લાભો આપવા માટે નિર્દેશ આપવો."

સદર રિટ અરજીઓ કર્ણાટક હાઇકોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ સમક્ષ વિચારણા માટે આવી.

અમે વધુમાં નોંધી શકીએ છીએ કે સદર રિટ અરજીઓ સાથે, અત્રેના પ્રતિવાદીઓએ બે દસ્તાવેજો જોડ્યા હતા જેના પરથી એવું જણાતું હતું કે તેઓ તેમની સેવાઓ સમાપ્ત થયાની તારીખ ૧૯.૧૦.૧૯૯૬ પછી પણ કથિત રીતે કામ કરવાનું ચાલુ રાખતા હતા. હાઇકોર્ટના કહેવાથી આ સંબંધમાં કરવામાં આવેલી તપાસ પર, અપીલકર્તાઓ દ્વારા વધારાનું સોગંદનામું દાખલ કરીને એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પ્રતિવાદીઓને તેમની મુક્તિના આદેશ પછી દૈનિક વેતન માટે કોઈ ચૂકવણી કરવામાં આવી ન હતી અને આવા પ્રમાણપત્રો એક જુનિયર એન્જિનિયર પાસેથી મેળવવામાં આવ્યા હતા જેની સામે ખાતાકીય તપાસ શરૂ કરવામાં આવી હતી. વધુમાં એ નિર્દેશ કરવામાં આવ્યો હતો કે દસ્તાવેજોમાંથી એકના લેખકે પોતે સદર વધારાના સોગંદનામા સાથે જોડેલા પત્રવ્યવહાર મુજબ સદર પત્રનો ઇનકાર કર્યો હતો.

સદર રિટ અરજીઓમાં, બે પ્રશ્નો વિચારણા હેઠળ આવ્યા હતા :

"૧) શું અરજદારો ૧૯ ઓક્ટોબર, ૧૯૯૬ પછી પ્રતિવાદીઓની રોજગારીમાં ચાલુ રહ્યા હતા; અને ૨) શું તેઓ દૈનિક વેતનદાર તરીકે બજાવેલી સેવાના આધારે નિયમિતિકરણના આદેશ માટે હકદાર છે?"

તારીખ ૧.૧૨.૧૯૯૭ ના ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા, વિદ્વાન સિંગલ જજે ઠેરવ્યું કે તેમની સેવાઓ બંધ કરવામાં આવી હોવાની હકીકતને ધ્યાનમાં લેતાં, યોજનાનો સમયગાળો પૂર્ણ થઈ ગયો હોવાની હકીકતને ધ્યાને રાખતાં તેમની સેવાઓ ચાલુ રાખવા માટે કોઈ નિર્દેશ જારી કરવાનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થતો નથી. ઓક્ટોબર ૧૯૯૬ સુધી પ્રતિવાદીઓ દ્વારા બજાવવામાં આવેલી સેવાઓના આધારે પણ નિયમિતિકરણના દાવા અંગે એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે તેઓ કાયદા મુજબ તેના માટે હકદાર નથી.

આમ, રિટ અરજીઓ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. તેની સામે કરવામાં આવેલી અપીલ પણ સદર હાઇકોર્ટની ડિવિઝન બેંચ દ્વારા તારીખ ૧૯.૩.૧૯૯૮ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી. આમ છતાં, અત્રેના પ્રતિવાદીઓએ ગુલબર્ગા ખાતેની લેબર કોર્ટ સમક્ષ અરજીઓ દાખલ કરી જે સંદર્ભ નં. ૪૯૫/૧૯૯૮, ૪૮૪/૧૯૯૮ અને ૪૯૮/૧૯૯૮ તરીકે નોંધવામાં આવી

હતી. સદર સંદર્ભ અરજીઓમાં, પ્રતિવાદીઓએ એ વાત જાહેર કરી ન હતી કે હાઇકોર્ટે તેમની અગાઉની રિટ અરજીઓ ફગાવી દીધી હતી અને વધુમાં તેની સામે કરવામાં આવેલી અપીલ પણ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. સદર કાર્યવાહીમાં અપીલકર્તાઓ દ્વારા લેખિત જવાબો દાખલ કરવામાં આવ્યા હતા, જેમાં અન્ય બાબતો સાથે એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે પ્રતિવાદીઓની રોજગારી દૈનિક વેતન માટે અને એક ચોક્કસ યોજના માટે હતી. તેમાં વધુ એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે અગાઉની રિટ અરજીઓમાં હાઇકોર્ટના નિર્ણયને ધ્યાનમાં લેતાં, પ્રતિવાદીઓ કોઈપણ રાહત માટે હકદાર નથી.

જોકે, તારીખ ૧.૧૦.૧૯૯૯ ના આદેશ દ્વારા, લેબર કોર્ટે અન્ય બાબતો સાથે એ આધારે બરતરફીના આદેશો રદ કરતા બે એવોર્ડ પસાર કર્યા કે પ્રતિવાદીઓએ ૨૪૦ દિવસથી વધુ સમય કામ કર્યું હોવાથી, ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમની કલમ ૨૫–એફ ની જોગવાઈઓનું પાલન કરવું જરૂરી હતું. સદર એવોર્ડની શરતો અનુસાર તેમને ૫૦% પાછલા વેતન સાથે પુનઃસ્થાપિત કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. સદર એવોર્ડની કાયદેસરતા અને/અથવા માન્યતાને અત્રેના અપીલકર્તાઓ દ્વારા કર્ણાટક હાઇકોર્ટ સમક્ષ બે રિટ અરજીઓ દાખલ કરીને પડકારવામાં આવી હતી જે રિટ પિટિશન નં. ૩૮૦૮/૨૦૦૦ અને ૩૬૯૭–૯૮/૨૦૦૦ તરીકે નોંધવામાં આવી હતી, જેને

તારીખ ૧૪.૨.૨૦૦૦ અને ૧૫.૨.૨૦૦૦ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી. અત્રેના અપીલકર્તાઓ દ્વારા તેની સામે દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલો પણ તારીખ ૯.૧૧.૨૦૦૦ અને ૨૦.૧૧.૨૦૦૦ ના આદેશો દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી. આથી આ અપીલો.

દલીલો :

અપીલકર્તાઓ વતી ઉપસ્થિત રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી મલ્લિકાર્જુન રેડ્ડી અન્ય બાબતો સાથે રજૂઆત કરશે કે સંદર્ભ અરજીઓ રેસ જ્યુડિકેટાના સિદ્ધાંત હેઠળ બાધિત હતી. વિદ્વાન વકીલ દલીલ કરશે કે રેસ જ્યુડિકેટાનો સિદ્ધાંત ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ હેઠળની કાર્યવાહીને લાગુ પડે છે અને આ બાબતને ધ્યાને લેતાં, લેબર કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા એવોર્ડમાં હસ્તક્ષેપ ન કરીને હાઇકોર્ટે સ્પષ્ટ ભૂલ કરી છે. આ સંબંધમાં *પોંડિચેરી ખાદી એન્ડ વિલેજ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ બોર્ડ* વિ. *પી. કુલોથંગન અને અન્ય*, [૨૦૦૪] ૧ એસ.સી.સી. ૬૮ પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે.

બીજી બાજુ, પ્રતિવાદીઓ વતી ઉપસ્થિત રહેલા વિદ્વાન વકીલ શ્રી કે. મારુતિ રાવ રજૂઆત કરશે કે પ્રસ્તુત કેસમાં રેસ જ્યુડિકેટાના સિદ્ધાંતનો કોઈ અમલ થતો નથી કારણ કે રિટ અરજીઓમાં અત્રેના પ્રતિવાદીઓ દ્વારા કરવામાં આવેલી માંગણી તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટેની હતી, જ્યારે લેબર કોર્ટ સમક્ષ બરતરફીના આદેશોની કાયદેસરતા કે અન્યથા બાબત સામે પ્રશ્ન ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો. કોઈપણ સંજોગોમાં, શ્રી મારુતિ રાવ એવી દલીલ કરશે કે અત્રેના પ્રતિવાદીઓ લાયકાત ધરાવતા જુનિયર એન્જિનિયર છે અને તેઓ ચાલીસ વર્ષની વય વટાવી ચૂક્યા છે તે હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને, આ કોર્ટ પોતાના વિવેકાધિકારથી વિવાદિત ચુકાદાઓમાં દખલ ન કરી શકે.

વિશ્લેષણ :

સદર રિટ અરજીઓ પ્રતિવાદીઓ દ્વારા નીચેના આધારો પર દાખલ કરવામાં આવી હતી : (૧) પ્રતિવાદીઓની નિમણૂક વર્ષ ૧૯૯૩ માં કરવામાં આવી હતી; (૨) જ્યારે રિટ અરજીઓ દાખલ કરવામાં આવી ત્યારે તેઓ હજુ પણ સેવામાં હતા; (૩) તેમની નિમણૂક દૈનિક વેતન ગ્રેજ્યુએટ એન્જિનિયર તરીકે કરવામાં આવી હતી; (૪) તેમને નિયમિત પગારધોરણ ચૂકવવામાં આવતું ન હતું, જોકે તેઓ નિયમિત કર્મચારીઓ દ્વારા કરવામાં આવતું હતું તેવું જ કામ

કરી રહ્યા હતા; (૫) તેમણે લગભગ ચાર વર્ષની સતત સેવા આપી હોવાની હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને અને સેવાની સમાપ્તિના ભય હેઠળ હોવાથી, તેઓ એક વર્ષમાં ૨૪૦ દિવસની સતત સેવા પૂર્ણ કરી હોવાથી તેમની સેવામાં નિયમિત થવા તેમજ તેની સાથે જોડાયેલા અન્ય લાભો મેળવવા માટે હકદાર હતા.

અમે અગાઉ નોંધ્યું છે કે રિટ અરજીઓ દાખલ કરતી વખતે પ્રતિવાદીઓ હજુ પણ સેવામાં હતા તે હકીકતલક્ષી આધાર ખોટો જણાયો હતો, કારણ કે વાસ્તવમાં તેમની સેવાઓ આશરે ૧૯.૧૦.૧૯૯૬ ના રોજ સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી. વધુમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે તેઓ એક યોજના હેઠળ નિયુક્ત કરવામાં આવ્યા હોવાથી, તેના અસ્તિત્વ પછી સેવામાં તેમના ચાલુ રહેવાનો પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થતો નથી. હાઇકોર્ટનો વધુમાં એવો મત હતો કે તેમની સેવાઓ નિયમિત કરવાનો નિર્દેશ આપી શકાય નહીં.

અમે અગાઉ નોંધ્યું છે કે જોકે સદર રિટ અરજીમાં પ્રતિવાદીઓની મુખ્ય દલીલ તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટેની હતી પરંતુ તેમણે તેમની સેવાઓ બંધ ન કરવા તેમજ સપ્ટેમ્બર ૧૯૯૬ પછીના પગારના બાકી લેણાં ચૂકવવા, ૨૪૦ દિવસ પૂર્ણ કર્યાની તારીખથી પગારનો તફાવત અથવા બાકી

લેણાં ચૂકવવા અને નિયમિત કર્મચારીઓને લાગુ પડતા હોય તેવા સિનિયોરિટી, પ્રમોશન, ઇન્ક્રીમેન્ટ, ભથ્થાં વગેરે જેવા તમામ સેવાકીય લાભો આપવા માટે મેન્ડામસની રિટ જારી કરવા અથવા નિર્દેશ આપવા માટે પણ પ્રાર્થના કરી હતી.

સદર રિટ અરજીઓમાંની સદર દાદને તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરવાના આદેશો સાથે સીધો સંબંધ હતો. તેમની સેવાઓ સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી અને તેઓ સેવામાં ચાલુ રહેવા માટે હકદાર ન હતા તેવું હકીકતલક્ષી તારણ કાઢવામાં આવ્યું હોવાથી, અમારા મતે, સદર કથિત બરતરફીના આદેશોની કાયદેસરતા કે અન્યથા બાબત ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ હેઠળની કાર્યવાહીનો વિષય બની શકી ન હોત; તેનું કારણ એ છે કે જો અત્રેના પ્રતિવાદીઓ હાઇકોર્ટના ચુકાદાના આધારે તેમની સેવામાં ચાલુ રહેવા માટે હકદાર ન હતા, તો પાછલા વેતન સાથે તેમના પુનઃસ્થાપનનો પ્રશ્ન જ ઉપસ્થિત થતો ન હતો.

અત્રેના પ્રતિવાદીઓએ તેમની સેવાઓ સમાપ્ત થઈ ગઈ હોવાની સંપૂર્ણ જાણકારી સાથે હાઇકોર્ટનો સંપર્ક કર્યો હતો. તેઓ હજુ પણ સેવામાં હોવાનું દર્શાવવાના તેમના પ્રયાસને અવિશ્વસનીય ગણવામાં આવ્યો હતો અને હકીકત તરીકે એવું જણાયું હતું કે તેમની સેવાઓ ૧૯.૧૦.૧૯૯૬ ના રોજ સમાપ્ત કરી દેવામાં આવી હતી. તેથી, પ્રતિવાદીઓ રિટ અરજી દાખલ કરતી વખતે દીવાની

કાર્યરીતિ સંહિતાના ઓર્ડર ૨ રૂલ ૨ માં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ અથવા તેને અનુરૂપ સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને તેમનો સમગ્ર દાવો રજૂ કરવા બંધાયેલા હતા. જે પાયા પર રિટ અરજીઓ આધારિત હતી તે જ ખોટો જણાયો હતો. આમ, હાઇકોર્ટ સમક્ષ સાચી હકીકતો રજૂ કરીને બરતરફીના પોતાના આદેશોને પડકારવાની અત્રેના પ્રતિવાદીઓની ફરજ હતી. તેમણે તેમ કરવાનું પસંદ કર્યું નહીં. તેમણે યોગ્ય ફોરમ સમક્ષ બરતરફીના આદેશોની કાયદેસરતા કે અન્યથા બાબત અંગે દલીલ કરવા માટે કોર્ટની કોઈ પરવાનગી માંગી ન હતી કે મેળવી ન હતી. વધુમાં, તેઓ સેવામાં ચાલુ રહેવા માટે હકદાર હતા તેવી તેમની દલીલ ખાસ કરીને નકારી કાઢવામાં આવી હતી. બાબતના તે દ્રષ્ટિકોણથી, સંપૂર્ણ પાછલા વેતન સાથે તેમના પુનઃસ્થાપન માટે પ્રાર્થના કરીને અપીલકર્તાઓ દ્વારા તેમની સામે પસાર કરાયેલા બરતરફીના આદેશોને પડકારતી લેબર કોર્ટ સમક્ષ શરૂ કરવામાં આવેલી કાર્યવાહી, અમારા મતે, સંપૂર્ણપણે ગેરસમજભરી હતી. આવી દલીલ રેસ જ્યુડિકેટાના સિદ્ધાંત હેઠળ બાધિત હતી. હવે એ સુસ્થાપિત છે કે રેસ જ્યુડિકેટાનો સામાન્ય સિદ્ધાંત ઔદ્યોગિક ન્યાયનિર્ણયને લાગુ પડે છે.

પી. કુલોથંગન (ઉપર્યુક્ત) માં, આ કોર્ટે ઠરાવ્યું :

"રેસ જ્યુડિકેટાનો સિદ્ધાંત કોર્ટ પર અમલમાં આવે છે. આ અદાલતો છે જેને સમાન પક્ષકારો વચ્ચેની અગાઉની કાર્યવાહીમાં જે મુદ્દો પ્રત્યક્ષ અને નોંધપાત્ર રીતે વિવાદમાં હતો તે મુદ્દાની સુનાવણી કરવાથી પ્રતિબંધિત કરવામાં આવી છે, શરત એ છે કે પછીની કાર્યવાહી હાથ ધરતી અદાલત એ બાબતે સંતુષ્ટ હોય કે અગાઉની અદાલત અગાઉની કાર્યવાહીનો નિકાલ કરવા સક્ષમ હતી અને તે બાબત એવી અદાલત દ્વારા સાંભળવામાં આવી હતી અને અંતિમ રીતે નક્કી કરવામાં આવી હતી. અહીં મદ્રાસ હાઇકોર્ટમાં પ્રતિવાદી દ્વારા દાખલ કરાયેલ રિટ અરજી અને ઔદ્યોગિક વિવાદના પક્ષકારો સમાન હતા. બંનેમાં કાર્યવાહીનું કારણ પ્રતિવાદીને સેવામાં ફરી જોડાવા દેવાનો અપીલકર્તાનો ઇનકાર હતો. મદ્રાસ હાઇકોર્ટ આ મુદ્દો નક્કી કરવા માટે સક્ષમ હતી જે તેણે ગુણદોષ પર અને દલીલયુક્ત સુનાવણી પછી કારણો સહિતના આદેશ સાથે કર્યો હતો. આ એવો કેસ ન હતો જ્યાં અગાઉની કાર્યવાહીનો નિકાલ કોઈપણ તકનીકી આધાર પર કરવામાં આવ્યો હોય જેમ કે *વર્કમેન* વિ. *બોર્ડ ઓફ ટ્રસ્ટીઝ ઓફ ધી કોચીન પોર્ટ ટ્રસ્ટ*, [૧૯૭૮] ૩ એસ.સી.સી. ૧૧૯ અને *પૂજારી બાઈ* વિ. *મદન ગોપાલ*, [૧૯૮૯] ૩ એસ.સી.સી. ૪૩૩ ના કેસમાં બન્યું હતું. પુનઃસ્થાપનની 'ઓછી રાહત' જે ઔદ્યોગિક વિવાદનો વિષય હતી તે રિટ અરજીમાં પ્રતિવાદી દ્વારા પહેલેથી જ માંગવામાં આવી હતી. આ હાઇકોર્ટ દ્વારા નકારી કાઢવામાં આવી હતી. રિટ કાર્યવાહીમાં

નિર્ણયની શુદ્ધતાને પ્રતિવાદી દ્વારા પડકારવામાં આવી નથી. તેથી તે નિર્ણય આખરી હતો. રિટ અરજીમાં પ્રતિકૂળ આદેશ મેળવ્યા પછી, પ્રતિવાદી માટે લેબર કોર્ટ સમક્ષ આ મુદ્દો ફરીથી ઉઠાવવાનું શક્ય ન હતું અને રિટ કાર્યવાહીમાં હાઇકોર્ટના અગાઉના નિર્ણયની સામે પ્રતિવાદી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા વિવાદને સ્વીકારવા અને બાબતનો પુનઃનિર્ણય કરવા માટે લેબર કોર્ટ અસમર્થ હતી."

એ વાતમાં કોઈ શંકા નથી, જેમ કે શ્રી મારુતિ રાવ દ્વારા દલીલ કરવામા આવી છે, કે પ્રતિવાદીઓ કોઈ ચોક્કસ યોજના હેઠળ કામે રાખવામાં આવ્યા હતા તે સાબિત કરવાનો બોજ અપીલકતા ઓ પર હતો પરંતુ આવો બોજ મુક્ત કરવામાં આવ્યો હતો અને કોઈપણ સંજોગોમાં અગાઉની રિટ અરજીઓમાં કર્ણાટક હાઇકોર્ટના નિર્ણયને ધ્યાનમાં લેતાં સદર પ્રશ્ન હવે જીવંત રહ્યો ન હતો.

પ્રતિવાદીઓ દ્વારા અમારી સમક્ષ ઉઠાવવામાં આવેલી એ દલીલ કે તેમની રોજગારીની સમાપ્તિ ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમની કલમ (ઓઓ) ના ઉપ–કલમ (બીબી) હેઠળ આવતી હતી, તે લેબર કોર્ટ અને હાઇકોર્ટ સમક્ષ ઉઠાવવામાં ન આવી હોવા ઉપરાંત, અમારા મતે,

પ્રતિવાદીઓ દ્વારા દાખલ કરવામા આવેલી રિટ અરજીઓમાં હાઇકોર્ટના નિર્ણયને ધ્યાનમાં લેતાં તેમને ઉપલબ્ધ નથી.

તેથી, આ કોર્ટની ડિવિઝન બેંચનો *એસ.એમ. નિલજકર અને અન્ય* વિ. *ટેલિકોમ ડિસ્ટ્રિક્ટ મેનેજર, કર્ણાટક,* [૨૦૦૩] ૪ એસ.સી.સી. ૨૭ નો નિર્ણય, જેના પર શ્રી મારુતિ રાવ દ્વારા આધાર રાખવામા આવ્યો હતો, તેને પ્રસ્તુત કેસમાં કોઈપણ રીતે લાગુ પડતો કહી શકાય નહીં.

એ ઉલ્લેખ કરવો અસ્થાને નહીં ગણાય કે એક વર્ષમાં ૨૪૦ દિવસની સતત સેવા પૂર્ણ કરવી એ પોતે નિયમિતિકરણના આદેશ માટે નિર્દેશ આપવાનો આધાર હોઈ શકે નહીં. પ્રતિવાદીઓનો એવો કેસ પણ નથી કે તેમની નિમણૂક પ્રવર્તમાન નિયમો અનુસાર કરવામાં આવી હતી. તેથી, તેમની સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટે કોઈ નિર્દેશ જારી કરી શકાય નહીં. [જુઓ *એ. ઉમરાણી* વિ. *રજિસ્ટ્રાર, કોઓપરેટિવ સોસાયટીઝ અને અન્ય,* (૨૦૦૪) ૬ સ્કેલ ૩૫૦ = [૨૦૦૪] ૭ એસ.સી.સી. ૧૧૨ અને *પંકજ ગુપ્તા અને અન્ય વગેરે* વિ. *સ્ટેટ ઓફ જમ્મુ એન્ડ કાશ્મીર અને અન્ય,* (૨૦૦૪) ૭ સ્કેલ ૬૮૨] શ્રી મારુતિ રાવની એ રજૂઆત કે પ્રતિવાદીઓ ડિપ્લોમા ધારકો છે અને તેઓ અત્યાર સુધીમાં ૪૦ ની વય વટાવી ચૂક્યા છે તે હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને, આ કોર્ટ

વિવાદિત ચુકાદામાં દખલ કરવી જોઈએ નહીં, તે નકારી કાઢવા માટે જણાવવામાં આવી છે.

એ. ઉમરાણી (ઉપર્યુક્ત) માં, આ કોર્ટે નીચેના ચુકાદાઓની નોંધ લઈને આવી જ દલીલને નકારી કાઢી હતી :

> "આ પ્રકારના કેસમાં આ કોર્ટે ગેરમાર્ગે દોરાયેલી સહાનુભૂતિ પર ભારતના સંવિધાનના અનુચ્છેદ ૧૪૨ હેઠળ પોતાની હકુમતનો ઉપયોગ પણ કરવો જોઈએ નહીં.

તેરી ઓટ એસ્ટેટ્સ (પી) લિ. વિ. *યુ.ટી., ચંદીગઢ અને અન્ય,* [૨૦૦૪] ૨ એસ.સી.સી. ૧૩૦ માં, એવું જણાવવામાં આવ્યું છે :

> '... અમારા મનમાં કોઈ શંકા નથી કે સહાનુભૂતિ અથવા લાગણી એ પોતે એવો આદેશ પસાર કરવાનો આધાર બની શકે નહીં કે જેના સંબંધમાં અપીલકર્તાઓ કાનૂની અધિકાર સ્થાપિત કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ ગયા

હોય. વધુમાં એ સુવિદિત છે કે ભારતના સંવિધાનના અનુચ્છેદ ૧૪૨ માં સમાવિષ્ટ અસાધારણ બંધારણીય હકુમત હોવા છતાં, આ કોર્ટ સામાન્ય રીતે એવો આદેશ પસાર કરશે નહીં જે કાયદાકીય જોગવાઈનું ઉલ્લંઘન કરતો હોય.'

૧૯૧૧ જેટલા પ્રારંભિક સમયમાં, *લાથમ* વિ. *રિચાર્ડ જોહ્ન્સન એન્ડ નેફ્ય્યુ લિ.*, [૧૯૧૧–૧૩ ઓલ ઇ.આર. રિપ્રિન્ટ પાનું ૧૧૭] માં ફેરવેલ એલ.જે. એ અવલોકન કર્યું હતું :

'આપણે એ બાબતે સાવચેત રહેવું જોઈએ કે શિશુ વાદી પ્રત્યેની આપણી સહાનુભૂતિ આપણા ચુકાદાને અસર ન કરે. કાનૂની સિદ્ધાંતોની શોધમાં માર્ગદર્શક તરીકે લેવા માટે લાગણી એ એક ખતરનાક મૃગજળ સમાન છે.'

ફરીથી તાજેતરમાં *રામકૃષ્ણ કામત અને અન્ય* વિ. *સ્ટેટ ઓફ કર્ણાટક અને અન્ય*, જે.ટી. (૨૦૦૩) ૨ એસ.સી. ૮૮ માં, આ કોર્ટે સેવાઓના નિયમિતિકરણ માટેની આવી જ માંગણીને નકારી કાઢતાં જણાવ્યું હતું :

‘... અમે અપીલકર્તાઓના વિદ્વાન વકીલને વારંવાર પૂછ્યું કે અપીલકર્તાઓએ કાયદામાં કયા આધાર અથવા પાયા પર નિયમિતિકરણ માટેનો પોતાનો દાવો કર્યો હતો અને તેમની સેવાની શરતોનું નિયમન કરવા માટે કયા નિયમો હેઠળ તેમની ભરતી કરવામાં આવી હતી. તેઓ સરકારી આદેશોને ધ્યાનમાં રાખીને જિલ્લા પરિષદો દ્વારા પસાર કરાયેલા ઠરાવો અનુસાર શરૂ કરાયેલી વિવિધ શાળાઓમાં અપીલકર્તાઓ ઘણા સમયથી કામ કરી રહ્યા છે અને તેમના કેસો પર સહાનુભૂતિપૂર્વક વિચાર કરવાની જરૂર છે તેવું કહેવા સિવાય કોઈ જવાબ આપવાની સ્થિતિમાં ન હતા. વિદ્વાન સિંગલ જજના આદેશ પરથી અને આપવામાં આવેલા નિર્દેશોને જોતાં સ્પષ્ટ થાય છે કે ખૂબ જ સહાનુભૂતિપૂર્ણ અભિગમ અપનાવવામાં આવ્યો હતો. કેસની આપેલ હકીકતો અને સંજોગોમાં વધુ સહાનુભૂતિ દર્શાવવી અમને ન્યાયી કે યોગ્ય જણાતી નથી. કોર્ટ સમક્ષ આવતી વ્યક્તિઓ પ્રત્યે સહાનુભૂતિ દર્શાવતી વખતે અદાલતો તે જ સમયે રોજગાર મેળવવા માટે લાંબી કતારમાં લાંબા સમયથી રાહ જોઈ રહેલી મોટી સંખ્યામાં પાત્ર વ્યક્તિઓ પ્રત્યે અસહાનુભૂતિશીલ બની શકે નહીં. ...’ ”

ઉપરોક્ત કારણોસર, અમારો એવો મત છે કે લેબર કોર્ટ અને હાઇકોર્ટે વિવાદિત ચુકાદાઓ અને એવોર્ડ પસાર કરવામાં સ્પષ્ટ ભૂલ કરી છે અને તેથી તેઓ રદ થવાને પાત્ર છે.

આ અપીલો મંજૂર કરવામાં આવે છે અને વિવાદિત ચુકાદાઓ તેમજ એવોર્ડ રદ કરવામાં આવે છે. કોઈ ખર્ચ નહીં.

વી.એસ.એસ. અપીલો મંજૂર કરવામાં આવી.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.